

Szerkesztői jegyzet

Hazahívó

„Itt állok, másként”*

Milyen kedvvel térek majd vissza
szórakoztató külföldi utamról
még nem tudom. És a kedv úgy látszik
lényeges. Ez maradt meg nálam.
Mert vagy botrányos némaság magában
mi körülvesz vagy próféták vagy hunok
akik mind egész más nyelven beszélnek
(bár alig-se ütközik semmi lényeg:
fálnak fordulsz és fordulok –
homlokunkon egyforma repedések)
szóval népek szánkáznak könnyű véren
bár meghalni is mind (elnökök, vezérek)
egyek vagyunk. Nincs téves csatatér sem.

Hogy *akard* azt egy jójóra kéne írni
föltápaszkodni jó-jó de ti is gyertek
egyedül felpörgök aztán visszapergek
és képzeljétek nincs ebben semmi részem:
minden eszmém eladtam gombokér'
a küszöbről száz út visz (szertenéztem)
és nincsen már sehol sem tiszta tér
se pohár víz se tükrös szíveknek
összelélegző piros halmaza –
úgy indulnék ezek helyett haza!
céloom nincs ezért volt büntetésem:
néhány templomot őszintén megcsodáltam
alma és víz a paplaktól került
és egy férfit hallgattam jó sokáig
ki ész nélkül szívből hegedült.

Hazudtam. Tegnap érkeztem. El se mentem.
Csak egy kutyát kötöttek három napja
a kert alatti minden-térhez baktató
megkerülhetetlen út mellett a fához
s én igyekszem hej gyorsan még gyorsabban élni
hogy meghaljak és ne kelljen látva látnom
hogy megindul és vágat és körbeér
és ott fullad meg a föltekert ócska láncon.
A hely mondatik majd az ő udvarának
hol ő és Isten otthon vannak egyként
de küszöbötől még csak el se látnak
ablakok mögé bújt megkegyeltek
se én se virrasztó éji felleg.

* Ez a mottó amolyan olcsó igazolásféle volna tőlem, az egyik szerkesztőtől, e szerkesztői jegyzet megírása feladatának ürügyén, de facto pedig azon történésből fakadólag, hogy ez a hét évvel ezelőtt született vers a közös szerkesztés során váratlanul itt találta magát. Isten tudja, pontosan mi hívta ide. Talán a nyelv, amelyen megszólal. Talán az efféle nyelvnek a nem-megszólalása is oka a kudarcainknak, és azért. (V. A.)